

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE Xe KAMER

A R R E S T

**nr. 236.335 van 28 oktober 2016
in de zaak A. 220.590/X-16.774.**

In zake : de VZW GURDWARA GURU NANAK SAHIB
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Inès Wouters
 kantoor houdend te 1050 Brussel
 Louizalaan 50/3
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

 de STAD VILVOORDE
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Gitte Laenen
 kantoor houdend te 2800 Mechelen
 Antwerpsesteenweg 16-18
 bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van de vordering

1. De vordering, ingesteld op 27 oktober 2016, strekt tot de schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de tenuitvoerlegging van de beslissing van de burgemeester van de stad Vilvoorde van 9 september 2016 om de Sikh-tempel Guru Nanak Sahib, Lange Molenstraat 14 te Vilvoorde, te sluiten “tot er duidelijkheid is geschapen wie effectief verantwoordelijk is voor de Sikh-tempel en tot dat de veiligheid opnieuw kan gegarandeerd worden”.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een “verslag overleg” van 7 september 2016 ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 28 oktober 2016, om 14.30 uur.

Kamervoorzitter Johan Lust heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Werner Vanparijs, die *loco* advocaat Inès Wouters verschijnt voor de verzoekende partij, en advocaat Yasmine D’hanis, die *loco* advocaat Gitte Laenen verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Auditeur Sofie De Doncker heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973

III. Herinnering aan de schorsingsvoorwaarden

3. Krachtens artikel 17, §§ 1 en 4, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State kan slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat een uiterst dringende noodzakelijkheid voorhanden is die onverenigbaar is met de behandelingstermijn van de gewone vordering tot schorsing en dat minstens één ernstig middel wordt aangevoerd dat de nietigverklaring van de akte of het reglement *prima facie* kan verantwoorden.

IV. Schorsingsvoorwaarde van een uiterst dringende noodzakelijkheid

Standpunt van de partijen

4. Verzoekster zet uiteen dat op 30 oktober 2016 het grootste Indische feest van het jaar begint, Diwali, “het equivalent van Kerstmis in het westen”. Families hebben reeds hun schikkingen getroffen; verschillende komen

van veraf. Afgezien van dit feest “zijn er wekelijks reeds een duizendtal gelovigen die wekelijks naar de tempel komen”. Er zijn maar een beperkt aantal Sikh tempels in België.

5. Volgens de verwerende partij is de vordering te laat ingesteld en is er sprake van een zelf gecreëerde uiterst dringende noodzakelijkheid.

Beoordeling

6. De bestreden beslissing is op 9 september 2016 genomen en, naar vooralsnog lijkt te mogen worden aangenomen, aansluitend aan verzoekster meegedeeld.

Van dan af was het verzoekster bekend dat de gelovigen, totdat de sluiting beëindigd is, niet meer in de tempel terecht zouden kunnen. Niettemin heeft verzoekster zich pas meer dan 45 dagen later tot de Raad van State gewend om de schorsing van de sluitingsmaatregel te vragen.

Ofschoon, voorts, verzoekster wist dat op 30 oktober 2016 het Diwali-feest zou beginnen, waarvoor beweerdelijk verschillende families van ver afkomen, wacht zij tot twee à drie dagen voordien om de nodige stappen met het oog op een schorsing van de sluiting te zetten.

Een en ander getuigt niet van de ijver en spoed waarmee een vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid behoort te worden ingesteld. Het spreekt het voorhanden zijn van een uiterst dringende noodzakelijkheid om tot een schorsing over te gaan zelfs zonder meer tegen.

7. Tevergeefs doet verzoekster gelden eerst nog minnelijk te hebben geprobeerd de burgemeester ertoe te bewegen om de sluitingsmaatregel van 9 september 2016 te beëindigen.

Vooralsnog zijn voor de Raad van State geen demarches gebleken die van deze aard zijn dat ze het grote tijdsverloop kunnen vergoelijken tussen de mededeling van het bestreden besluit en het indienen van de vordering.

8. Tenminste één van de cumulatieve grondvoorwaarden voor een schorsing is niet voldaan. Deze vaststelling volstaat om de vordering in haar geheel te verwerpen.

BESLISSING

1. De Raad van State verwerpt de vordering tot schorsing.

2. De verzoekende partij wordt verwezen in de kosten van de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid, begroot op een rolrecht van 200 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van achtentwintig oktober 2016, door de Raad van State, Xe kamer, samengesteld uit:

Johan Lust,	kamervoorzitter,
bijgestaan door	
Silvan De Clercq,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Silvan De Clercq

Johan Lust.